

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/301/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616203737
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5616203737.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobkyne: V. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. I., T. A. G. XXXX/XX, zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Zuzanou Kandlerovou, advokátkou so sídlom W. I., Ul. X. I. XXX, proti žalovanému: AGRIA Liptovský Ondrej, a. s., so sídlom Liptovský Ondrej 126, IČO: 00 195 669, zastúpenému splnomocneným zástupcom JUDr. Milanom Štúrikom, advokátom so sídlom I., R. XX, o určenie neplatnosti zmluvy o záväznej rezervácii a vrátenie rezervačného poplatku vo výške 1.881,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 20C/14/2016-119 zo dňa 11. apríla 2017, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 20C/14/2016-119 zo dňa 11. 04. 2017 žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

V odôvodnení konštatoval, že žalobou doručenu súdu dňa 20. 05. 2016 (v spojení s jej úpravou doručenu dňa 30. 06. 2016) sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti zmluvy o záväznej rezervácii uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 23. 03. 2015 a zaplata sumy 1.881,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 28. 07. 2015 do zaplata na tom skutkovom základe, že dňa 23. 03. 2015 uzavrela so žalovaným zmluvu o záväznej rezervácii, na základe ktorej sa žalovaný (ako budúci predávajúci) zaviazal, že po dobu 90 dní od uzatvorenia tejto zmluvy rezervuje pre žalobkyňu (ako záujemcu o kúpu) v zmluve špecifikovaný pozemok, za ktorým účelom dňa 25. 03. 2015 zaplatila rezervačný poplatok vo výške 1.881,- eur. V propagačnom letáku distribuovanom do poštových schránok obyvateľov mesta Liptovský Mikuláš v októbri a decembri 2014, žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu a predajcu ponúkal na predaj stavebné pozemky so sloganom: "Kto chce stavať na jar, mal by sa rozhodnúť už dnes." V letáku bolo uvedené, že táto ponuka je platná od 01. 10. 2014 do odvolania. Takýmto spôsobom bol predaj pozemkov propagovaný aj na internete. Žalovaný ju prostredníctvom zamestnanca svojho zástupcu opakovane ubezpečil, že najneskôr koncom mája 2015 môže začať stavať. Toto ubezpečenie sa však ukázalo ako nepravdivé. Žalovaným bola uvedená do omylu, a preto je takýto právny úkon (zmluva o záväznej rezervácii zo dňa 23. 03. 2015) podľa § 49a vety prvej Občianskeho zákonníka neplatný. Na základe uvedeného sa od žalovaného domáha vrátenia rezervačného poplatku vo výške 1.881,- eur.

Žalovaný odmietol tvrdenie žalobkyne o uvedení do omylu, nakoľko v predmetnej zmluve sa nezaviazal zabezpečiť pre žalobkyňu inžinierske siete. Tvrdenie žalobkyne je podľa neho účelové, keď táto sa po vyhladnutí inej lokality snažila zneužiť problémy, ktoré nastali v súvislosti s územným konaním pre danú lokalitu.

Na základe zhodných tvrdení strán, o ktorých nemal dôvodné pochybnosti (§ 186 ods. 2 C. s. p.), súd považoval za nesporné skutkové tvrdenia strán o tom, že žalobkyňa prostredníctvom zástupcu a výhradného predajcu - spoločnosti Dr. Šturdo, s. r. o., Martin, dňa 23. 03. 2015 so žalovaným uzatvorila

zmluvu o záväznej rezervácii, na základe ktorej sa žalovaný (ako budúci predávajúci) zaviazal, že po dobu 90 dní od uzatvorenia zmluvy rezervuje pre žalobkyňu (ako záujemcu o kúpu) pozemok "č. 34", o výmere 418 m², v zmysle nákresu Urbanistickej štúdie IBV NOVÉ STOŠICE, vyhotoveného Ing. arch. C. I., za kúpnu cenu 14.421,- eur. Za týmto účelom dňa 25. 03. 2015 zaplatila na určený účet rezervačný poplatok vo výške 1.881,- eur. Za sporné považoval súd tvrdenie žalobkyne o tom, že pred uzavretím rezervačnej zmluvy bola žalovaným ubezpečená, že do konca mája, resp. v priebehu roka 2015, bude môcť "začať stavať".

Citujúc ust. § 49a Občianskeho zákonníka súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná v celom rozsahu, preto ju zamietol. Konštatoval, že ak by sa aj preukázalo tvrdenie žalobkyne, že žalovaný ju pred uzatvorením rezervačnej zmluvy slovne ubezpečoval o tom, že bude môcť do konca mája 2015 (resp. najneskôr v priebehu roka 2015) začať stavať, bolo by takéto zistenie (z hľadiska posúdenia, či bola žalobkyňa uvedená do omylu, a teda, či je rezervačná zmluva neplatná) právne bezvýznamné, pretože žalovaný nikdy nemohol dať žalobkyňi garanciu, že bude môcť začať stavať svoj rodinný dom (navyše ešte k určitému konkrétnemu časovému okamihu), keďže ide o okolnosť nezávislú od vôle žalovaného. Možnosť začať stavať závisí výlučne od toho ako rozhodnú príslušné správne orgány v územnom konaní a v konaní o stavebnom povolení, ktoré žalovaný nemôže garantovať. Výsledok predmetných konaní nezávisí výlučne od riadneho plnenia si povinností zo strany žalovaného, ale je ovplyvnený aj inými objektívnymi okolnosťami a skutočnosťami, na ktoré nemá žalovaný dosah. Keďže žalovaný nemohol dať garanciu o tom, že žalobkyňa bude môcť začať stavať svoj rodinný dom k určitému časovému okamihu, nemohol ju v tomto smere ani uviesť do omylu, a pretože nie je možné podľa § 49a Občianskeho zákonníka vysloviť, že rezervačná zmluva je z tohto dôvodu neplatná, a že žalovaný je z tohto dôvodu povinný vrátiť žalobkyňi zaplatený rezervačný poplatok.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a žalovanému, ktorý bol v konaní plne úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, ktorým sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobkyňa zopakovala skutkové tvrdenia uvedené v žalobe a opätovne poukázala na to, že zamestnanec žalovaného tvrdil záujemcom pri obhliadke pozemkov, že najneskôr koncom mája 2015, kedy budú dobudované inžinierske siete, môžu začať stavať a do jesene mať hotovú aspoň základovú platňu. Uvedené tvrdenie sa ukázalo byť nepravdivým tvrdením, ale na základe tohto nepravdivého tvrdenia sa, rovnako ako iní záujemcovia, rozhodla pozemok kúpiť a bez zbytočného odkladu stavať na ňom.

Súd považoval za sporné jej tvrdenie o tom, že pred uzavretím rezervačnej zmluvy bola žalovaným slovne ubezpečená, že do konca mája, resp. v priebehu roka 2015, bude môcť začať stavať. Aby však zistil a tým urobil nesporným toto tvrdenie, mal vo veci vypočuť navrhovaných svedkov - mestskú architektku, zamestnancov stavebného úradu, ktorí by potvrdili aj tú skutočnosť, že až po začatí rozpredávania predmetných pozemkov požiadal žalovaný o vydanie stavebného povolenia na inžinierske siete a ďalších záujemcov, ktorí si predmetné pozemky tiež zakúpili, stavať na nich ale doteraz nemôžu. Tvrdenia o tom, že aj iní záujemcovia o kúpu, resp. kupujúci mali so žalovaným obdobné problémy, resp. ďalšie jej tvrdenia súd nepovažoval za podstatné z hľadiska rozhodnutia veci samej. E-mailová komunikácia týchto iných záujemcov bola súdu predložená na pojednávaní dňa 11. 04. 2017, súd sa však odmietol nimi zaoberať a tiež odmietol k veci vypočuť ju. Vlastne odmietol vykonávať vo veci dokazovanie. Citujúc ust. § 37 ods. 1, § 39, § 49a Občianskeho zákonníka poukázala na to, že z judikatúry vyplýva, že na to, aby právny úkon spôsobil právne následky, musí okrem náležitostí uvedených v § 37 a nasl. spĺňať ďalšie kritérium, a to, že musí byť prostý omylu. Vďaka je totiž vadná aj v tom prípade, ak k jej prejavu došlo v dôsledku omylu. Ak právny úkon túto podmienku nespĺňa, možno ho podľa § 49a Občianskeho zákonníka považovať za neplatný, pretože ten, kto konal, ho urobil omylom.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť. Plne sa pridržiaval vyjadrení produkovaných v konaní pred súdom prvej inštancie, stotožniac sa s odôvodnením napadnutého rozsudku. Uviedol, že je preukázané a nesporné, že pozemok, ktorý bol predmetom zmluvy o záväznej rezervácii je určený na zastavanie, nakoľko ide o pozemok definovaný ako zastavané plochy a nádvorcia, je umiestnený v zastavanom území mesta Liptovský Mikuláš a je určený na zastavanie v zmysle vyjadrenia hlavného architekta mesta Liptovský Mikuláš a v zmysle

územného plánu mesta. Z uvedeného dôvodu považuje tvrdenia žalobkyne, že pozemok nie je stavebným pozemkom, za zavádzajúce a nepravdivé.

Predmetom zmluvy nebol jeho záväzok vybudovať inžinierske siete, ani tam nebolo uvedené, že tieto siete sa na tomto pozemku nachádzajú, a teda záujemca bol uzročený, že tieto pozemky sa nachádzajú v takom stave, ako si ich obhliadol na mieste samom, dva mesiace pred tým ako bola podpísaná rezervačná zmluva. Nemohol a nedával žalobkyni garanciu o tom, že k určitému dátumu môže začať stavať svoj rodinný dom, keďže správne konanie o vydaní územných rozhodnutí a stavebných povolení na výstavbu jej rodinného domu a inžinierskych sietí je nezávislé od jeho vôle. Zástupca výhradného predajcu mohol dať iba ubezpečenie, že podá žiadosť o ich vydanie. Takúto žiadosť o vydanie príslušných povolení aj podal. Keďže nemohol dať garanciu o tom, že žalobkyňa môže začať stavať svoj dom, nemohol ju uviesť ani do omylu v zmysle § 49 Občianskeho zákonníka a z tohto titulu sa domáhať neplatnosti zmluvy o záväznej rezervácii zo dňa 23. 03. 2015.

4. Žalobkyňa v reakcii na vyjadrenie žalovaného (v tzv. replike) nesúhlasila s tvrdením žalovaného, že by tvrdila, že pozemok, ktorý bol predmetom rezervačnej zmluvy, nie je určený na zastavanie. Stále sa však na ňom stavať nedá, lebo doteraz nebolo príslušným stavebným úradom vydané stavebné povolenie. Žalovaný už v roku 2014 a začiatkom roka 2015 pri osobných obhliadkach tvrdil záujemcom o pozemky, že už v roku 2015 si môžu postaviť základovú platňu a inžinierske siete budú do konca roka 2015 vybudované. Poukázala na reklamný plagát, ktorý bol vhadzovaný do poštových schránok obyvateľom mesta Liptovský Mikuláš. Žalovaná podala návrh na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby - inžinierske siete dňa 19. 01. 2016, hoci záujemcov o kúpu predmetných pozemkov prostredníctvom zamestnanca svojho zástupcu už začiatkom roka 2015 ubezpečovala, že siete budú do konca roka 2015 dobudované. Evidentne teda týchto záujemcov neinformoval pravdivo.

Poukázala tiež na to, že všetci záujemcovia o kúpu pozemkov považovali za samozrejmé, že siete tam žalovaný vybuduje, ako im to tvrdil pri obhliadkach pozemkov zamestnanec zástupcu žalovaného. Na tieto skutočnosti navrhli súdu vypočúť týchto stavebníkov a tiež kompetentných zamestnancov príslušného stavebného úradu, čo súd nevykonal. Garancia stavebného povolenia, o ktorej žalovaný tvrdí, že jej nikdy nedal, je zároveň uvedená aj na reklamnom plagáte, ktorý jej žalovaný odovzdal pri osobnej obhliadke pozemku.

5. Žalovaný na repliku žalobkyne nereagoval.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (nie je dôvodná námietka žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne o oneskorenom podaní odvolania žalobkyňou), oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a tento podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C. s. p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie vyhodnotiac odvolanie žalobkyne ako dôvodné.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalobkyne a následných podaní strán konania, ako aj ďalšieho obsahu spisu dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je predčasné, založené na nedostatočnom zistení skutkového stavu, keď súd prvej inštancie sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami potrebnými pre rozhodnutie vo veci.

8. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáha voči žalovanému jednak určenia neplatnosti rezervačnej zmluvy a jednak vrátenia zaplatenej rezervačnej zálohy vo výške 1.881,- eur tvrdiac, že rezervačnú zmluvu uzatvorila v omyle, v dôsledku čoho je táto podľa § 49a Občianskeho zákonníka neplatná. Súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol s odôvodnením, že žalovaný ju nemohol uviesť od omylu, nakoľko jej nemohol dať garanciu, že bude môcť začať stavať svoj rodinný dom, keďže ide o okolnosť nezávislú od vôle žalovaného.

9. Z ust. § 49a Občianskeho zákonníka vyplýva, že na to, aby právny úkon spôsobil právne následky, musí okrem náležitostí uvedených v § 37 a nasl. Občianskeho zákonníka spĺňať ďalšie kritérium, a to, že musí byť prostý omylu. V prípade, že k prejavu vôle došlo v dôsledku omylu, je vôľa konajúceho vadná. Omyl sa týka najmä vady právneho úkonu medzi účastníkmi záväzkového právneho vzťahu. Nie každý omyl konajúceho má za následok vadu vôle, a tým aj neplatnosť právneho úkonu. Také právne účinky môže mať iba podstatný omyl, ktorý sa týka podstaty právneho úkonu. Ide o omyl, ktorý je rozhodujúci

pre uskutočnenie právneho úkonu. O právne významný omyl ide vtedy, ak konajúca osoba právny úkon urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre právny úkon rozhodujúca a bez nej by k právnemu úkonu nedošlo, pričom súčasne osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela v dobe právneho úkonu aspoň vedieť (muselo jej to byť - objektívne posudzované - zrejmé). Otázka, či ide o podstatný omyl, sa vždy posúdi podľa okolností konkrétneho prípadu.

10. Ust. § 49a Občianskeho zákonníka neplatnosť právneho úkonu nespája výlučne s tým, že konajúci uviedol druhého účastníka záväzkového vzťahu do omylu úmyselne. Právny úkon v zmysle citovaného ustanovenia je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca (žalobkyňa tvrdí, že rezervačnú zmluvu uzatvorila vychádzajúc z ubezpečenia žalovaného, že na jar bude môcť začať stavať) a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Druhý účastník môže omyl mýliaceho sa vyvolať nielen vedome, a teda úmyselne, ale aj inak; najmä ho môže nesprávne informovať o okolnostiach dôležitých pre utváranie jeho vôle, a to bez úmyslu uviesť ho do omylu. Neplatnosťou však zákon postihuje aj právny úkon, ktorý mýliaca sa osoba vykonala v omyle, ktorý druhý účastník síce nevyvolal, ale išlo o omyl, ktorý druhému účastníkovi musel byť známy.

11. Súd prvej inštancie, bez toho, aby vo veci vykonal dokazovanie, konštatoval, že žalovaný žalobkyňu do omylu neuviedol, samotnú skutočnosť, či žalobkyňa konala v omyle a či išlo o omyl podstatný (prípadne ospravedliteľný) už nevyhodnocoval, z ktorého dôvodu je jeho rozhodnutie predčasné, založené na nedostatočne zistenom skutkovom stave, v dôsledku čoho sú predčasné i závery súdu vo vzťahu k právnemu posúdeniu veci. Rovnako predčasné (v dôsledku odmietnutia vykonania dokazovania súdom prvej inštancie) a nedostatočne odôvodnené sú i závery súdu prvej inštancie o nemožnosti žalovaného uviesť žalobkyňu do omylu.

12. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal z nesporných skutkových tvrdení strán, za ktoré považoval uzatvorenie zmluvy o záväznej rezervácii, za sporné považoval tvrdenie žalobkyne o tom, že pred uzavretím rezervačnej zmluvy bola žalovaným slovne ubezpečená, že do konca mája, resp. v priebehu roka 2015, bude môcť „začať stavať“. V tomto smere však súd nevykonal žiadne z navrhnutých dôkazov s odôvodnením, že sa nimi alebo preukazujú skutočnosti, ktoré nie sú sporné, alebo veci, ktoré nie sú relevantné pre rozhodnutie súdu.

13. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia však už nevyplýva, či súd považoval za sporné alebo nesporné tvrdenie žalobkyne, že pri uzavretí zmluvy konala v omyle, keď rovno pristúpil k vyhodnocovaniu skutočnosti, či žalovaný žalobkyňu do omylu uviedol. Súd prvej inštancie následne konštatoval, že žalovaný žalobkyňu nemohol uviesť do omylu ohľadne skutočnosti, že bude môcť v určitom momente začať stavať, pretože jej nikdy nemohol dať takúto garanciu, pretože táto okolnosť je nezávislá od vôle žalovaného. Súd prvej inštancie sa však už nevysporiadal s tým, či skutočnosti tvrdené žalobkyňou (leták distribuovaný do poštových schránok obyvateľov mesta Liptovský Mikuláš, zabezpečovania zástupcu žalovaného o možnosti začať stavať na predmetnom pozemku na jar 2015) boli spôsobilé vyvolať omyl u žalobkyne, či ide o omyl podstatný a ospravedliteľný a aký je podiel žalovaného na prípadnom vzniku tohto omylu, resp. ak k omylu na strane žalobkyne došlo, či o tomto omyle mal žalovaný v čase uzavretia zmluvy vedomosť. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že samotná skutočnosť, že žalovaný nemohol garantovať vydanie stavebného povolenia k určitému okamihu, neznamená, že tento nemohol omyl žalobkyne v tomto smere vyvolať, prípadne mať minimálne vedomosť o tom, že žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy konala v takomto omyle. Súd sa v tomto smere nevysporiadal s tvrdením žalobkyne o zavedení letákom distribuovaným žalovaným na jeseň 2014 s mottom „Kto chce stavať na jar, mal by sa rozhodnúť už dnes“, na ktorom je tiež uvedené „garantované stavebné povolenie“, v tomto smere - pokiaľ ide o vedomosť žalovaného o prípadnom konaní žalobkyne v omyle - môže byť podstatné i konanie žalovaného, resp. jeho zástupcu pred a pri uzatváraní zmluvy, pokiaľ ide o zabezpečovanie žalobkyne, že bude môcť začať stavať, ktoré skutočnosti mohli mať vplyv na vznik omylu na strane žalobkyne a vedomosť žalovaného o omyle žalobkyne pri uzatváraní predmetnej zmluvy (ak nie jeho priamy podiel na prípadnom vzniku omylu žalobkyne). Preto pokiaľ súd vo veci rozhodol bez vykonania dokazovania navrhnutého stranami konania za účelom preukázania uvedených skutočností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie sporu, sú právne závery súdu predčasné, založené na nedostatočne zistenom skutkovom stave.

14. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd dodáva, že nesprávny postup súdu prvej inštancie v takomto rozsahu by nemal naprávať odvolací súd, ktorý je spravidla určený na to, aby náležite vykladal a aplikoval právo v opravných konaniach. Účelom fungovania opravného súdu je na kvalitatívne vyššej úrovni, na základe opravných prostriedkov, preskúmať, či sa na súde prvej inštancie dosiahol účel civilného sporového konania vyjadrený v článkoch 2, 3 a 6 C. s. p. v spojitosti s článkom 46 a nasl. Ústavy SR, a nie nahrádzať podstatné pochybenia v postupe prvoinštančného súdu.

15. V ďalšom konaní okresný súd vytýči vo veci pojednávanie, na ktoré predvolá strany sporu, vykoná dokazovanie na základe dôkazov označených a predložených procesnými stranami a vysporiada sa aj s prípadnými ich ďalšími návrhmi na doplnenie dokazovania. Po doplnenom dokazovaní opätovne rozhodne o nároku žalobkyne uplatnenom žalobou, pričom vo vzťahu k žalobnému petitu, ktorým sa žalobkyňa domáha určenia neplatnosti zmluvy o záväznej rezervácii zo dňa 23. 03. 2015 sa v prvom rade vysporiada s prípustnosťou žaloby v nadväznosti na ust. § 137 C. s. p., v spojení s § 470 ods. 1, 2 C. s. p. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie opätovne rozhodne i o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)